

4 Μαρτίου 2014

Τραγούδια από το κατεχόμενο Ριζοκάρπασο

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Είπουν να μεν πάω έσσω της τζι' είπουν να μεν πατήσω,
μα η στράτα μον 'που τζειά χαμαί, πόθθεν να πογυρίσω,
μα η στράτά μον που τζειά χαμαί,
ρα λεχνή λαλώ σου το,
πόθθεν να πογυρίσω!

Τζι έλα κοντά κοντύττερα,
να σε φιλώ καλλύττερα,
τζι' έλα κοντά μου, πού είσαι,
τζιαι το λαμπρόν μ' οσού είσαι.

Τζι' ά Καρπασιτοπούλλά μου, την Κύπρον έκαψές την,
άννοιξες την Παράδεισον και πάλ' εσφάλισές την,
τζι' άνοιξες την Παράδεισον,
μάννα μου, ρα λεχνή,
τζι' πάλ' εσφάλισές την.

Νυφική φορεσιά Καρπασίου. Ρουτζέτιν. 1950

Τζι' ά Καρπασιτοπούλλά μου, την Κύπρον έκαψές την,
άννοιξες την Παράδεισον τζιαι πάλ' εσφάλισές την.

Ν' αναστενάξω, τα βουνά χαλούν 'που τον καμόν μου,
μα 'ν έχω φίλον έμπιστόν να πω το μυστικόν μου.

Τ' άστρα, πον πα 'ς τον ουρανόν, θαμμάζω πώς ηστέκουν,
έβαλεν τα ο πλάστης μου τον ουρανόν να γλέπουν.

Θέλω να πάω 'τζει έσσω της μα 'ντ' αφορμήν εννά 'βρω,
'ς την μέσην της να τυλιχτώ σαν το θερκόν το μαύρον.

Φορεσιά Ριζοκαρπάσου, σαγιά. 1971

Τζι' από το Ριζοκάρπασον να πάω την Γιαλούσαν
τζι' εν είδασιν τ' αμμάδκια μου τέθκοιαν μαυρομματούσαν.

Τζι' έλα, που να λαώννεσαι,
μεν με θωρείς τζιαι χώννεσαι.

Ν' αναστενάξω, κάφκουνται τζι' ούλλα της γης τα κάλλη,
κλαίω τζιαι με τα δάρκα μου θέννα βλαστήσουν πάλιν.

Σε αγαπώ, σαν αγαπά τυφλός το φως ηλίου,
σαν αγαπά τζι' η χρυσαλλίς τα άνθη του Μαΐου,
σαν αγαπά τζι' η χρυσαλλίς, πουλλούα, τα άνθη του Μαΐου.

Κόρη, τον χαρτομένον σου κρατείς τον παλληκάριν,
τζιαι φέρ' τον να παλιώσουμεν τζι' απού νιτζήσ' ας πάρει,
τζιαι φέρ' τον να παλιώσουμεν, πουλλούα μου, τζι' απού νιτζήσ' ας πάρει.

Φορεσιά Ριζοκαρπάσου. Σαγιά. 1971

Πηγή: noctoc-noctoc.blogspot.gr